

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. **Opravištvo**, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Meščanje!

Naši kandidatje za ljubljanske mestne volitve so:

za I. razred, ki voli **17. aprila**:

Gospod **Andrej Dolinar**, trgovec in hišni posestnik.
 „ **Josip Kušar**, trgovec in hišni posestnik.
 „ **dr. Josip Poklukar**, hišni posestnik.
 „ **Josip Strzelba**, trgovec in hišni posestnik.

Národní meščanski volilni odbor.

Uradniki in naša narodna stranka.

Pri tukajšnjem organu nemškutarske stranke „Laib. Tagbl.“ so imele zadnje dneve nemške uredniške škarje menj opravka, ker glavna patrona njega, Dežman in Schrey, sta posegla zopet enkrat po svojih žurnalističnih peresih, kajti volitve so bile tu, in tačas je v „Laib. Tagbl.“ vselej neka premena. V soboto je Dežman zopet enkrat do sita nazabavljaval se v osebnih napadih, kakor mu je večkrat potreba, vtorek večer pa se g. Schrey spravi nad naš sobotni članek in je nemilo hud na nas, da si upamo uradnike ogovarjati zaradi volitve. Kakor je namreč iz včeraj v tem listu priobčene Schreyjeve okrožnice do c. kr. uradnikov razvidno, misli dr. Schrey, da le on sam sme razpolagati z uradniki, drugi jih niti ne smemo prositi v imenu ideje in principa svojega.

Nij nam na misli, da bi polemizirali z vsemi zvijačami Schreyjevega proti-članka, temuč le zoper dve trditvi hočemo ugovarjati, in sicer tembolj brez agitatornega namena, ker bodo volitve drugzega razreda že dovršene, ko te vrste beli dan zagledajo. Schreyjev „Tagblatt“ namreč trdi, da smo bili vselej sovra-

niki uradnikov, da je v naših listih bilo o uradnikih vedno le zabavljano itd. To je laž. Prvič na uradnike niti nij mogoče zabavljati, ker gospod državni pravdnik nam slovenskim novinarjem tega nikoli ne bi pustil. To smejo le „Tagblattovi“ dopisniki iz Vrh-nike in iz Loke, mi ne. Drugič pa mi sploh nikdar nijmo bili protivniki uradnikov, temuč jih visoko čislamo vse, ki so pošteni. Čislamo le óh h ljudij ne, ki svoje prepričanje in svoj narod zatajevajo.

Če nadalje g. Schrey pravi, da je naša trditve, da v drugem razredu ne odvisni volilci narodno zmagajo, ako bi jih uradniki ne potisnili v manjšino, hiperbolična in in neresnična, naj zopet samo na včerajšnje skrivno Schreyjevo „ordre de Mufti“ do uradnikov kažemo, v katerej g. Schrey zaupno in na tihoma drugače govori nego javno, ker prizna, da „so volilci neuradniki našemu vplivu pristopni“. — Baš Schreyjev „bettelbrief an die staatsbeamten“, ki smo ga včeraj priobčili in ga bomo tudi še kam drugam v študium priporočili z izkušnjami vred, katere nam bode ta volitev dala, je živ dokaz, da se nemškutarska stranka precej v svoj nič zgrudi, kakor brž se jej vzame za-

slomba ónih, do katerih se je Schreyjev „bettelbrief“ obračal, kakor brž ne bode smel več Schrey tacih okrožnic pošiljati, kakor spadajo le v področje g. dež. predsednika.

Strel na ruskega carja.

Uže včeraj smo poročili, kako je neki človek v Peterburgu streljal na ruskega carja, pa ga po sreči nij zadel. Morilec se baje zove Sokolov in pravi, da je finančni uradnik nekje zunaj Peterburga. Imel je strup pri sebi in ga je pil, ko so ga prijeli in zaprli, ali dali so mu proti-strupa in z vspehom. Skoro se boče pokazalo, ali je napadnik sam, ali je v zvezi z družimi.

Dvori avstrijski, italijanski, nemški, predsednik francoske republike in drugi odlični krogi so carju telegrafično čestitali na rešitvi, a ruski narod mu pripravlja velike ovacije. Novine vseh narodov pa obsojajo črni čin propalega človeka.

Ta napad na življenje ruskega carja je uže tretji enak napad. Dne 16. aprila 1866 je namreč neki propalica Dimitri Karakasov skušal moriti carja, a nij se mu posrečilo. Drugo leto, ko je car bil v Parizu na razstavi, streljal je neki poljski begunec Bere-

Listek.

Skrilóvska modrost in „Pikin Jožek.“

Gospóda slavna! Jaz ne verjamem, da bi se kdo izmej vas bil nádejaj, tukaj poslušati denes razpravo, kakersno sem se vam naménil podati. Vajeni ste živih in osoljenih šál, a té bi meni zdaj ne bile preláhko delo, ker imam na glavi obilo drugzega, trudljivega pòsla. Zatorej vas prosim uljudno, da se zadovoljite s tem, kar vam podajem samó zató, ker ne morem boljšega.

Moj denašnji razgóvor se ima ozirati v leta, katera so uže minola. Stvar se je vršila v pòtem desetolétji zdanjega véka. To je bilo tedaj, kadar so prvič kmetom postavljali župane, kateri še zdaj oblastujejo po deželi — čast in siava jim bodi! Pred župani so kme-

tom vladali možje, katere je svét nemški imenoval „oberrihtarje“.

Zdánji Slovén je uže davno vaje županov, a ti oblastniki so tudi res taki, da uméjo do konca, kakšno móč in kóliko je imajo. Zató naj bi nihče ne mislil, da sem se nakánil stvoriti zabavo zdanjim županom ali občinskim svétnikom. Tako ne bodi! Govoriti hočem le o županstvu prvih časih, in samó te čase udríha tudi pesen, katero imamo slišati na konci.

Néki velikáši od sélskih županov so namreč bili óna léta napáhnjeni, ker jim je bila nova čast obrodila nov grebén. Po konci so nescili glavo, kakor da jim je nebo in zemlja pokorna, in ústili so se, kakó bodo kléščili kmeta, davno vajenega pokorsčine. Čúdo nij, ako se je kmet siromak bal in plašil, kadar mu je od vseh stranij letélo na úho, kólikšna je županska oblást, in kaj si je rekel onégov

župan ter kakó je pretíl kakšen svétnik ali móž, kakor so jih tedaj imenovali.

Res je tacih županov bilo samó nekaj, po deželi razkropljenih mej velikím števílom razbornih častitákov; res je tudi to, da so ob-jétni ljudjé šálivo kmeta dražili mnogo bolj, nego li je bilo treba: a vrhu tega vender nij pozabiti neke glavne stvarí, in ta je, da se je kmetiž uže od staríne vaje bil uklánjati jedínemu gospodu. Kaj se ne bi? Takó so delali njega dédi in takó je tudi bog zapovedal. A da bi se zdaj pripogibal tudi kmetu? Báš ne! Tu in tam se je kak staré obrégnil: „ne bodite neumni! To se mi zóf na róbe svét. Kmetu, ki je kost naše kostí, mesó našega mesa? Ali ne robotá, kakor mí? Ali ne plačuje davkov, kakor mí? Ali ga ne pridejo rúbit, kakor vsacega nas? Kaj bi to govoril!“ — Posebno zaradi tega so na tedanje župane časi padale zbudljive

szewsky nanj, a ga tudi nij zadel. Zdaj je car v tretje srečno življenje unesel.

Privatni telegram dunajskega lista poroča, da napadnik carja, Sokolov, če se res tako zove, nij noben Rus, temuč Poljak in je prvo preslišanje ž njim vršilo se v francoskem jeziku.

To je tolažiteljna vest v tem oziru, ker vsaj Rus nij bil zločinec, kateri je streljal na tako blazega in plemenitega moža, kako je car, ki je osvobodil ruskega kmeta in slovanskega brata Bolgara.

Mej ónimi, ki se radujejo, da je božja previdnost rešila carja osvoboditelja, smo tudi Slovenci, kateri želimo zavezniku in prijatelju našega cesarja, plemenitemu gospodarju največjega bratskega nam slovanskega naroda, še dolgo in slavno življenje, a propast njegovim in njegove vladavine sovražnikom. Ruska himna: „bože carja hrani“ naj se ori baš te dni po naših domorodnih krozih poleg naše avstrijske cesarske pesni.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. aprila.

Pojdemo li, ne pojdemo li v *Novi-Pazar*, to je uže dolgo vprašanje. „Times“ so zvedele iz Carigrada, da je avstrijski zastopnik tam zadnje dni neki provizoričen dogovor s Turčijo naredil, ki bode v veljavo stopil, kadar in ako ga sultan potrdi.

Češki narodni vodje so izdali proglas, da vse pripravljajo za bodoče državne volitve. Oni pravijo, da ne pojdejo v državni zbor, če se na Dunaji politika temeljito ne izpremeni. Sploh pa, da je vprašanje o pošiljavi poslancev na Dunaj, le taktično vprašanje, katero imajo voljeni poslanci rešiti ne pa volilci.

Hrvatski vladni ljudje od bana počeni, so dobili različne ordne zaradi podpore pri okupaciji Bosne.

Vnanje države.

Iz evropske mešane okupacije vzhodnje *Rumelije* menda ne bode nič. Kakor se namreč iz Carigrada „Pr.“ 14. t. m. telegrafira, je ruska vlada uže popustila to misel. Kot uzrok temu navaja se protiviljenje od strani turške vlade, ki se je kazalo v tem, da je omahovala na jedno in drugo strau. Knez Gorčakov in njegovi organi so baje uže iz početka bili sovražni temu projektu, kate rega je Šuvalov zagovarjal. Turčija nij odločno zavrgla tega predloga v svojej okrožnej depeši, ampak je dala priliko za kompromise. Ali mej tem, ko so vlade to turško izjavo pretehtavale, je začelo slovansko novinarstvo, posebno pa kneza Gorčakova organ „Golos“ pobijati projekt za okupacijo, katero so vsi kabineti pripoznali kljub različnemu mnenju v

nje izvršitvi, kot najboljše sredstvo, da se vzhodnje - rumelijske teškoče mirnim potem rešijo.

Vest, da bode sultan *egiptovskega* kralja odstavil Angležem in Francozom na ljubo, — nij se obresničila, bila je le angleška želja, kakor kaka afganska zmaga.

Iz *Aten* se poroča 12. aprila, da je šla epirska deputacija pod vodstvom generala Spyromilia v Pariz, Rim in ostala evropska glavna mestá, da bode vlade prosila pomoči in namene takozvanih albanskih delegirancev razkrila.

Francoski minister Waddington je sprejel deputacijo Bolgarov iz vzhodnje Rumelije in rekel, da francoska vlada ne more uslišati njih tožeb, ker so obrnene proti dolečbam berlinskega dogovora.

Domače stvari.

— (*Volitev ljubljanska v II. razredu*) se je včeraj vršila. Zmagali so, kakor je bilo uže naprej soditi, nemškutarji, ali narodna manjšina je jaka, tako, da nam nij treba žal biti, da smo tudi v tem drugem razredu kandidate postavili, ker smo častno dokazali, da tudi v tem po večini uradniškem razredu je zmaga naša prej ali slej še mogoča ali — gotova. Izmej 689 volilcev jih je prišlo volit 407. Nemškutarski kandidate so dobili: Karel Leskovic 270 glasov, dr. Keesbacher 276 in svetovalec pl. Fr. Gariboldi 280 glasov. Naši narodni kandidate pak so dobili: Franjo Ravnikar 132 glasov, dr. Vošnjak 131, Luka Robič 127 glasov. Naših volilcev, zlasti narodno mislečih uradnikov, je bilo premalo prišlo, nemškutarji so bili pa z vspehom vse svoje strune napeli. Razloček glasov (Leskovic Ravnikar) je tedaj le 138 glasov, a 282 volilcev nij volit prišlo. Mi smo prepričani, da je teh večina narodno mislečih. Pozabiti se pri tem ne sme, da smo letos po enajstih letih pasivnosti v II. razredu zopet prvič volili, da naši volilci nijso bili — da tako rečemo — volilno šolani ali vajeni, in kaj to pomeni, to vidimo iz tretjega razreda, kjer se razloček naših in nemškutarskih volilcev od leta do leta na našo korist boljša. Z vspehom smemo tedaj za prvi poskus zadovoljni biti. Z vstrajno delavnostjo bodo se naše šanse povzdignile.

— (*Volitev ljubljanska v I. razredu*) je denes v četrtek. Od lani do letos so nemškutarji izgubili precej glasov, naših je pa nekaj priraslo. Po štenji volilnega odbora bila bi zmaga v tem I. razredu gotovo slovanska, ko bi se naši domačini vsi ohr-

brili in volit šli. Naj se torej nihče ne odteza. Pa če tudi res ne zmagamo, izdatno manjšino dokazovati je narodnjakom dolžnost! Naj lepi izgled narodnih volilcev III. in II. razreda budi denes tudi najvišje davkoplačevalce I. razreda na delo.

— (*Serenado v Ljubljani*) na predvečer srebrne poroke Nj. Veličanstev napravi nad 70 narodnih pevcev pod vodstvom gosp. Vojteh Valente pred stanovanjem c. kr. gospoda deželnega predsednika. Kedaj in kaj se bode pelo, poročamo drugóč.

— (*Cesarjev dar.*) Cesar je daroval 100 gld. za nakup šolskih učnih pripomočkov občini Vrabče.

— (*Tolminska občina*) je sklenila zvečer 23. t. m. kresove v okoličnih hribih užgati, in drug dan z mašo, godbo in veselico praznovati cesarjevo srebrno poroko.

— (*Za pogorelce*) v Dragovanji vasi so darovala društva v Metliki 50 gld., črnomeljiska čitalnica pa 32 gld. 20 kr.

— (*Iz seje deželnega odbora kranjskega 11 aprila t. l.*) Dopis deželne vlade, da je v zadnjem deželnem zboru sklenena 20% priklada na direktne davke in na vžitino od vina in mesa za potrebščino zemljiščno odveznega zaklada l. 1879. dobila najvišje potrjenje, vzel je deželni odbor na znanje; — ministerstvo na Dunaji se naprosi, da pri Ogerskem ministerskem predsedništvu posreduje, da bi ogerska kraljeva oblastva in drugi ogerski javni uradi deželnemu kranjskemu odboru ne pošiljali magjarskih dopisov; — v proračun normalno šolskega zaklada za leto 1880 se bode postavilo in prihodnjemu deželnemu zboru predlagalo 1000 gold. subvencije za zidanje šole v spodnji Šški.

— (*Za trgovce z lesom.*) Dne 23. t. m. bode na Dunaji shod trgovcev z lesom. Na tem shodu se bode osnovalo društvo lesnih trgovcev, ki bode interese svoje trgovine skupno zastopalo, zlasti skušalo tarifo za prevoz lesa urediti.

POZIVI*)

Odbor „Glasbene Matice“ je v poslednej seji določil, da se dajo vse od leta 1874. do zdaj izdane pesni in muzikalije za 6 gold. ónim društvom ali osobam, koje pristopijo kot udje h „Glasbenej Matici“.

*) Do družih slovanskih, srbo-hrvatskih in sploh „Glasbenej Matici“ prijavnih novin stavlja se uljudna prošnja, da blagovolijo ta poziv in zapisnik sprejeti ali vsaj napisati v glavnih črtah.

in robáte zabavljičce, kakor drénove gorjáče. — Takó se je bila v ónih dnevih na Dolénskem porodila nova pesen, ki je na smeh devala vse, kar se je pripovedovalo o županih. Dolžili so zdaj tega, zdaj ónega, da jo je stvóril, mej njimi tudi Dobrépoljskega učitelja Kánčnika, da-si je tedaj uže davno pokojen ležal pod gomílo. A ljudje so dejáli, da samo on je bil otovré, kà bi znal takó zapéti. Mnogo pésnij tega moža je namreč bilo slavno znanih in prepévanih mej narodom. A da bi mrtvi Kánčnik živim ušesom krožil iz groba, o tem se v zdanjem razsvéčenem časi menda uže nij prepirati, kar so pológoma razumeli tudi sámi kmetje, začénaši pritkati necega učenca, na katerem je potlej sumnja ostala do denášnjega dné, če tudi je njega učilnic uže davno konec.

O tej péсни si je narod šepetal na tihem, predno se je pokazala v déžel, a znala je

vender še nij živa duša. Ali zgodí se skóra! potem, da jo na ves glas Píkin Jožek javno zavéngne po starej, zeló žalostnej melodíji, katerih je imel vedno obílo na strežbo, kajti petje mu je bilo namesto kosé in motíke. Naglo so jo nekateri kmetje od njega začeli prepisovati, in po mnogih krajih dolénske zemlje jo še zdaj hranijo. A Píkinega Jožka je bilo pogladiti z novci, predno jo je dal iz rok. Često je rékal: „te pesni jaz ne zapojem izpod obíle pol mérice žganja ali izpod mérice dobrega vina, a kakó bi jo dajal prepisovati komur si bodi! Debel teden dnj je bilo treba sedeti za grmom, predno sem si jo vsádil v glavo, a zdaj me greje, kakor nov kožuh po zimi.“

Kdo je bil ta Píkin Jožek. — Véem, gospóda! ví to ime slišite denes prvič, a meni je vrli pévec-prosják še dobro na umi.

Rojenjá je bil iz Ríbnice in v mladosti

zvet na vojsko, kjer se je bil po mnogih lélih doplézal desétniške oblásti. A na starost ga je tepla nezgoda, kakor obílo drugih: po svéti je hodil prosjáči ali v bóga imé prosit. Možíček srednje rasti je uže bil prestopil šestdeseto léto, kadar je prepéval omenjeno pesen, a zdaj je z davna mrtev. To ti je bil prosják svoje vrste. Nikdar nij mólil, kadar je iskal darov, nego vedno pél ter obiral samó najboljše domačine, siromaka se ogibáje, rekóč: „sléci nazega, če moreš!“ Zeló rad se je držal gostínic, kamor so zahajáli gospóda, ker taki vedó, kaj so šale. Ako se je kdaj ob jednaci priúkah pokazal kak drug prosják, brž mu je v dlan stisnil črno petíco ter ga potem jezno zapodil, a gospódo je tolažil: „jaz sem kralj vseh prosjákov in zató ne bodi tega, da bi moji hlapci ljudém silo delali tam, kjer najdejo mene!“

(Konec prih.)

Zapisnik kaže, da imajo vsa do zdaj izišla dela tržne vrednosti 14 gold. 70 kr.

Čitalnice, knjigarne, pevski zavodi in prijatelji petja in godbe morejo torej po prav ugodnej ceni pridobiti lepo zbirko glasbenega gradiva.

Navod k oddaji omenjenega blaga po tako malej ceni dala je želja, po tem potu pridobiti si novih članov in spraviti muzikalije mej svet, kamer so namenjeni.

Prihodnje bode izdala „Glasbena Matica“ zbirko priljubljenih narodnih pesnij, ki so prirejene za glasovir in petje.

Kdor se vpiše kot novi ud „Glasbenej Matici“ in plača 6 gold., dobi sledeča dela: „Glasbena Matica“ je do zdaj na svitlo dala nasledne muzikalije:

1. „Želje“, samospev za bariton ali alt s spremljevanjem glasovira, uglasbil Ant. Nedvčl — 40 kr.
2. „Glasbena Matica“, I. zvezek, moški zbori in čveterospevi, (partitura in glasovi) — 80 kr.

Obseg:

1. Ant. Nedvčl. „Mili kraj“. Domovina mili kraj! Moški zbor.
2. Dr. Gust. Ipavec. „Danici“. Alj na tujem tudi zvezda me poznaš? Bariton-solo in zbor.
3. Ant. Foerster. „V tih noči“. Pesem pojdi miloglasna. Čveterospev.
4. Fr. Gerbic. „Mojemu rodu“. Doné okrog veseli glasi. Moški zbor.
3. „Sveta maša“, za sopran, alt, tenor in bas, uglasbil Daniel Fajgelj — 80 kr.
4. „Po jezeru bliz Triglava“, ilustracija slovenske narodne pesni za glasovir, uglasbil Ant. Foerster — 1 gold. 20 kr.
5. „Kranjska dežela“, samospev za bariton ali alt s spremljevanjem glasovira, uglasbil Ant. Nedvčl — 30 kr.
6. „Glasbena Matica“, II. zvezek, moški zbori in čveterospevi, (partitura in glasovi) — 70 kr.

Obseg:

1. Ant. Foerster. „Slava Slovencem“. Naj viharja moč razsaja. Moški zbor.
2. Ant. Nedvčl. „Moja rožica“. Lepše rožice rodila. Čveterospev.
3. Ant. Stoekl. „Opomin k petju“. Bratje zapojmo veselo. Moški zbor.
4. Ant. Foerster. „Svèt“. Če hočeš na sveti veselo živeti. Moški zbor.
7. „Zdihljaji k Mariji Devici, našej ljubej gospej presvetega srca“, čveteroglasni napevi, uglasbil Pater Angelik Hribar — 1 gold. 20 kr.
8. „Glasbena Matica“, III. zvezek. V spomin Anton Janežiču o slovesnem razkritji spomenika v Lešah. Na plošči iz mramorja zlatoblestečej. Kantata za moški zbor, uglasbil Ant. Stoekl, (partitura) — 20 kr.
9. „Oče pojdite domu“, moški zbor s samospevom za bariton, uglasbil P. Angelik Hribar — 20 kr.
10. „Glasbena Matica“, IV. zvezek, moški zbori in čveterospevi, (partitura) — 1 gl. 40 kr.

Obseg:

1. J. Skraup. „Kje dom je moj?“ Sava teče po ravninah. Moški zbor.
2. Jos. Fabian. „Prošnja“. Da te ljubim, ti je znano. Čveterospev.
3. Em. Vašak. „Moj dom“. O ti moj dom, ti zemlja mila. Moški zbor.

4. Kam. Mašek. „Pri zibeli“. Dete zatisni premile oči. Čveterospev.

5. Ant. Foerster. „Milica“. Tak je sladka, tak je mila. Čveterospev.

6. A. Haertl. „Večerna“. Pozdravljam te, o j deklica. Čveterospev.

7. Ant. Nedvčl. „Pozdrav“. Pozdravljam te, gorenjska stran. Peterospev.

8. Dr. B. Ipavec. „Vojaška“. Kaj bliska se v jasnem. Moški zbor.

9. Dr. B. Ipavec. „Brezi jadra“. Brezi jadra, brez krmila. Moški zbor.

10. J. Fleišman. „Pod oknom“. Luna sije, kladvo bije. Čveterospev.

11. Dr. B. Ipavec. „Domovini“. Bodi zdrava domovina! Dvospev in moški zbor.

11. „V spomin Anici“, mazurka koncertna, uglasbil Ant. Stoekl — 80 kr.

12. „Milotinke“, I. zvezek, slovenske pesni za en glas in glasovir, zložil dr. B. Ipavec — 70 kr.

Obseg:

1. „V tvoje goste črne lase“.
  2. „V tihej noči“. Pesen, pojdi miloglasna.
  3. „Pri vodici“. O srečna ti vodica.
13. „Milotinke“, II. zvezek, slovenske pesni za en glas in glasovir, zložil dr. B. Ipavec — 70 kr.

Obseg:

1. „Pomlad“. Srce, ti se ne zbudiš!
14. „Slovenske pesni“, II. zvezek za en glas in glasovir uglasbil dr. B. Ipavec — 70 kr.

Obseg:

5 dekliskih pesnij.

1. „Zašlo je solnce za gore.“
  2. „Oh ljubček moj, kaj se boš jokal.“
  3. „Nikdar nijsem te vprašala.“
  4. „Moj ljubček je koso nabrusil.“
  5. „Sinoči pa sem čula glas.“
15. „Milotinke“, III. zvezek, slovenske pesni za en glas in glasovir, zložil dr. Benj. Ipavec — 70 kr.

Obseg:

1. „Pod oknom“. Pri oknu si slonela.
  2. „Vabilo“. Ljubica, pojdi z menoj.
  3. „Spominčica“. Preljuba mi spominčica.
  4. „Iu vendar enkrat še, srcé?“
16. „Moje sanje“, romanca za gosli s spremljevanjem glasovira uglasbil Franjo Krežma — 1 gold. 10 kr.

17. „Glasbena Matica“, V. zvezek, slovenske pesni za štiri ali pet možkih glasov — 1 gold. 40 kr.

Obseg:

1. Dr. B. Ipavec. „Napitnica“. Pijmo ga, pijmo. (Moški zbor.)
2. Dr. B. Ipavec. „Lepa Anka“. Ala je lèpa naša Anka (Čveterospev.)
3. F. Stegnar. „Oblakom“. O j oblaki, kaj hitite! (Napev za bariton in zbor.)
4. Ant. Foerster. „Slavček“. Slavček moj, o slavček moj. (Moški zbor s čveterospevom.)
5. Ant. Nedvčl. „Prošnja“. Ne skrivaj ljubezni presladke, dekle! (Moški zbor.)
6. Dan. Fajgelj. „Grajska hči“. Na grajskem vrtu sred vasi. (Moški zbor s čveterospevom.)
7. Ant. Nedvčl. „Vodniku“. Tvoja struna je zapela. (Moški zbor s čveterospevom.)
8. Dan. Fajgelj. „Samóti“. Kako priljubljena si ti. (Moški zbor s čveterospevom.)
9. Dan. Fajgelj. „Slovenec“. Slovenija mila, moj ljubljani dom! (Moški zbor.)

10. Gregor Rihar. „Žalosten glas zvonov.“ Pojó, pojó zvonovi. (Čveterospev.)

18. „Glasbena Matica“, VI. zvezek „Zvončki ubrani“ pesni za sopran, alt, tenor in bas uglasbil dr. B. Ipavec — 1 gold. 40 kr.

Obseg:

1. „Roža“. Sred' vasi so lipe tri.
2. „Na hribih“. Rad hodim na hribe.
3. „Tak si lepa“. Tak si lepa kakor zora.
4. „Želje“. Le enkrat še, le enkrat še.
5. „Zakaj me več ne ljubiš?“ Vse misli, ki v prsih.
6. „Ob polnoči“. Ob polnoči moj duh bedí.
7. „Narodna“. V dolinci studenček.
8. „Na tujem“. Na strmo višavo, na goro jaz grem.
9. „Čuj! ostra borja“. Čuj! ostra borja po polji brije.
10. „Vse mine“. Vse že rožice so v cvetu.
11. „Občutki“. Ko zagledam jasne, vas, goró.

V Ljubljani dne 14. aprila 1879.

Odbor „Glasbene Matice“.

Razne vesti.

* (Zblaznela mati.) V St. Hipolitu je na veliki petek zblaznela (znorela) Franca Gscheiter in v blaznosti umorila svojega 6 letnega sina. Spečemu je ovezala vrvice okolo vratu in ga potlej obesila na žrebelj ob steni.

* (Zločin v cerkvi.) V Sevilji sta se 14. t. m. v cerkvi sv. Antona razpočili dva veliki petardi, vsled česar je bilo ranjenih več osob. Zločinci so hoteli namreč ukrasti v cerkvi spravljene dragocenosti.

Poslano.

Nikdar ne bil bi mislil, da prisiljen bodem kedaj proti svojemu nekdanjemu součencu in sostanovalcu, sedanjemu kolegu g. Janezu Thumi, učitelju v Postonji, pot javnosti nastopiti. Pa, — moram, kajti proti enacim učinkom nikakoršna potrpežljivost nič ne izda.

G. Thuma, vi izpoznali ste za dobro mene tožiti, da prepir in sovraštvo delam mej učiteljstvom.

Za Boga! kateri izmej peklenskih skrateljnov vam je to satansko idejo v glavo vcepil?

Dokler ne imenujete mi ónih učiteljev, pri katerih sem jaz kak prepir ali sovraštvo pouzročil, imenovati moram vas najnesramnejšega lažnika.

Toliko nesramnejši pa je še ta vaš učin, ker mej nama še nikdar nobene navskrižne besede nij bilo, akoravno se uže več nego trinajst let poznavam.

Deseto leto uže delujem kot učitelj in ne spominjam se, da bi bil kedaj s katerim kolegom v sovraštvu živel. Prvi in edini moj sovražnik mej kolegi postali ste po mojej vednosti sedaj vi.

Vi hočete, da bi za vaše grehe jaz pokoro delal — pa ne bo dal; ne bo Jože kaše pihal, bo pač vročo jedel!

Kdo napravil je prepir in sovraštvo mej učiteljstvom tega okraja?

Vi g. Thuma, vi ste vse to prozročili!

Evo Vam dokazov! Z vašim prvim vabilom k pristopu k „zweigverein-u“ ločili ste ovce od kozlov, razdelili ste učitelje v dve stranki, ker vabili ste k pristopu le nekatere, a druge izpustili kot „nebodi jih treba“.

Potem prišel je na svitlo óni osodepolni list g. Vodopivca, kateri je razkril prav po drobnem nameru „zweigvereina“. G. V. pa ónega lista nij poslal direktno g. H. temuč on poslal ali vročil ga je v. m. Vi čitali ste list, dali ste ga čitati družin, in potem še le zapečatili in g. H. poslali ste list vi sami.

S tem ravnanjem ste vi, kot glavna osoba „zweigvereina“ sami potrdili, da namen društva bo istinito óni, katerega g. V. v svojem listu opisuje, in nikakor ne óni, katerega navedajo društvena pravila.

Da je pa zaničevanja in vse graje vreden vsak tak človek, kateri svoje kolege grdi in špiclja samo iz tega namena, da bi se sam bolje prikupil, to bode vsak pritrtil.

O pustu ste bili v Ljubljani — in tam morali ste istinito rolo farizejca igrati, da ste prinesli domu novost, da štiri učitelje prestavite, potem bode pa zopet mir. Takoj šu ste na delo. Prvo žrtvo, katero bi bili radi imeli, bil je g. T.

Vi prisilili ste g. V. iz Postonje, da je tožil svojega kolega g. T. 10 in 11. marca bili ste v Košani, št. Mihaelu in št. Petru, ter tam stikali, da poizvedeli bi kaj o meni. Prišedši na vse zgodaj h košanskemu učitelju, vprašali ste ga najprvo brez vsega pozdrava — „was haben sie mit dem Grebenc?“ To jasno znači kak bil je vaš glavni namen pri onih učiteljih. V omenjenih krajih napravili ste potem pri vsakem učitelju „zapisnik“.

Oboroženi s temi lažnjivimi zapisniki korakali ste 11. marca popoldne mimo naše vasi, češ, zdaj te bom pa učil kozje molitvice. In še isti večer izrazili ste se v gostilni pri Burgerji, „da boste te ljudi smljeli“, menda vse, ki niso pri „vereinu“.

12. marca šli ste v Orehek, kar ste pa tam počenjali in še mnogo družega povem prihodnjic.

G. Thuma, izderite poprej bruno iz lastnega očesa, potem še le iščite pezdirja v očesu svojega kolega.

V sovrastvu se svojim kolegom živeli ste v Vipavi in komaj ste nekoliko mesecev v Postonji, uže ste zopet v sovrastvu se svojimi kolegi, da z dvema se še celo ne pogledate. Sami vaši postonjski kolegi bili so prisiljeni zoper vaše obnašanje se pritožiti, ter pri višji šolske oblasti pomoči iskati, da izpolnjevali bi vi svoje dolžnosti. In vi, tak kot ste, drznete se tožiti, da jaz sovrastvo in prepričam, ko nij razen vas človeka na svetu, s katerim bi jaz v sovrastvu bil?! Vi drznete se kaj takega učiniti, ko vas je neka odlična osoba vpričo več družih „denuncijanta“ imenovala?!

Zaradi vašega ravnanja odstopil je g. K. od „zweigvereina“ kot predsednik in še celo kot ud, kajti izpoznal je, da ima to društvo istinito le špicljanje, laži in denuncijanstvo v svojem programu, ker tožnik je vedno kak ud „zweigvereina“ a toženi vedno le oni učitelji, kateri niso pri „vereinu“.

G. Thuma, ako mislite, da boste se svojimi lažnjivimi zatožbami mene prisilili, da bi pristopil k vašemu „vereinu“, motite se jako. Za „špiclja“ jaz nečem ustvarjen!! — V mojih prsih bije srce, a ne kos železne žindre. Mojega prepričanja baš z nikakimi lažmi zadušili ne boste, kajti moje geslo je vedno bilo, je, in vedno bode:

Naj mi solnce sije milo,
Al 'z oblakov strela vdarja,
V prsih bo srce plamtilo,
Zmir za narod, dom cesarja.

Pri sv. Ivanu dne 12. aprila 1879.

Ivan Grebenc,
učitelj.

Umarli v Ljubljani.

11. aprila: Ana Trček, hči diurnistova, 8 let, v Elizabetnej bolnici za otroke, vsled pljučne tuberkuloze.

12. aprila: Alojzija Hribar, vdova kolarskega mojstra, 66 let, v frančiškanskih ulicah št. 16, vsled sušice. — Ivan Sluga, dete delavca, 10 m., na poljanske cesti št. 40, vsled bronchitisa.

13. aprila: Anton Jeglič, dete delavca, 1 leto in 3 mesece, na poljanske cesti št. 40, vsled difteritisa.

14. aprila: Josip Mohor, dete delavca, 6 let, v Florjanovih ulicah št. 82.

15. aprila: Gustav Flucher, dete c. kr. žandarškega stražmoštra, 16 m., na kongresnem trgu št. 16, vsled božjasti.

V c. kr. vojaške bolnici.

4. aprila: Ivan Lešnjak, vojak pri 7. lovskem bataljonu, vsled pljučne tuberkuloze.

Dunajska borza 16. aprila.

(Izvirno telegrafski poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . . 65 gld. 15 kr.

Enotni drž. dolg v srebru . . . 65 „ 65 „

Zlata rentna . . . 77 „ 15 „

1860 drž. posojilo . . . 119 „ — „

Akcije narodne banke . . . 811 — — „

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Kreditne akcije	246	50
London	117	20
Srebro	—	—
Napol.	9	33 1/2
C. kr. cekini	5	55
Državne marke	57	55

Svarjenje.

Podpisana družba pozlačevalcev dunajskih usoja si p. n. občinstvo svariti pred sleparstvom, ki se uže nekoliko časa som na velikianski način izvršuje se slikami in zlatimi okvirji.

Vsak kupec, kateri kupi to blagó od krošnjarjev, je uže takoj osleparjen, ker je ono, naj si bude še tako po ceni, in kaže še tolikanj prilicnosti, z ozirom na slabo kakovost še zmirom predrago. Né je skoraj cene, ki bi bila dosti nizka, da bi bila z brezvrednostjo tega siromaškega blagá v pravem razmerju. (151—1)

Dunaj, dné 11. aprila 1879.

Družba pozlačevalcev na Dunaji.

Nij sleparija! Solidni okvirji.

Oljekarvene slike in oljekarvene utisnene slike,

v lepih, solidno in stanovito izdelanih zlatih okvirjih, kakor: okolice, svete podobe in podobe iz vsakdanjega življenja, dobro izvršene podobe nj. veličanstev cesarja in cesarice, lovske podobe iz raznih najboljših zavodov, potem ogledala v zlatih okvirjih vsake velikosti tako v ceno, da se je čuditi, ker tako v ceno se še nikdar nij prodajalo. Dobivajo se pri (152—1)

Franc Kollmannu,
na mestnem trgu v Ljubljani.

Circus Sidoli

na cesarja Josipovem trgu. (153)

V četrtek 17. aprila ob 1/28 uri zvečer:

velika predstava.

Prvikrat: *Tatinski lovec*, hudodelska epizoda, mimično jo predstavlja in izvršuje vse osobje.

Tusci.
16. aprila:
Evropa: Torso iz Trsta.
Pri stonu: Harat iz Dunaja.
Makar iz Novoga mesta. — Arman iz Dunaja. — Polak iz Gradca. — Pápa iz Kofeja.
Pri malitvi: Elenich iz Dunaja.
Gendešič iz Kofeja. — Thoman iz Gradca. — Hosnik iz Dunaja. — Butaro iz Novoga mesta.

Neka tržaška izvozno-trgovinska hiša išče zvez se solidnimi
velicimi žagami.
Pogoditi se želi za vse
smerekove dilje in bukove tavolete,
kolikor se jih naredi leto dni.
Blagó se bode vselej takej plačalo, kadar se prevzame.
Ponudbe sprejema gospod
Peter Grasselli v Ljubljani.
(122—5)

Povabilo

občnemu zboru družbenikov
meščanskega zavoda za umestjenje
vojakov

v Ljubljani,

kateri bode

dné 20. aprila 1879 dopoldne ob 11. uri
v velikej mestnej dvorani.

Vrsta razgovorov:

1. Letno sporočilo in sklep računa za l. 1878.
2. Poročilo pregledovalnega odbora.
3. Volitev novega odbora za pregledovanje računa za l. 1879.
4. Volitev štirih družnikov vodstva namesto letos vsled srečkanja izstopivših.
5. Posamezni nasveti.

Vodstvo

meščanskega zavoda za umestjenje vojakov v Ljubljani.

(150—1)

J. N. Horak, vodja.

Slatina (rogatska)

(Štajersko).

jedno uro od južno-železniške postaje Poličan, (Pölschach), staroslavna vsled svoje jako ogljenokisle vode pomešane z glavberjevo soljo, najokusnejša, najzdravejša pijača za ohlajenje, in neprecenljivo zdravilo zoper slabo prebavnost, zoper katár v želodci in črevesu, zoper zastajanje v trebuhu, bolezní na jetrah, vranici, žolcu, in v mehurji, zoper zlato zilo, trganje po udih vsed nezmerne življenja, zoper to, da se človek preveč ne redi, pri pomankljivem tvarjenju krvi, zoper bledico, hipohondrijo. (180—2)

Sesona od meseca majnika do oktobra.

Krasna sobana za zdravljenje, elegantni prostori za zabavo in obednica, kavana, terasa, sprehajališče, velik orkester, baí, koncerti, tombola, dobre gostilne, lepa in ceno stanovanja, pošta, državna telegrafna postaja, živa prevoznja s pošto ali najetimi vozovi z direktnim združenjem z vsemi vlaki brzimi in za osebe v Poličanah.

Naročbe za stanovanja ali rudninsko vodo:

Vodstvo deželne zdravilnice v Slatini,
Spodnje Štajersko.

Ta razpošilja tudi cenike, programe, kopeljske brošure brezplačno; s edaje se dobivajo tudi v vseh prodajalnicah s knjigami, ter v vseh večjih prodajalnicah z rudninsko vodo.

Prvi dež. slatinski zdravnik in vodja zavodu, ces. svetovalec in sanitetni svetovalec:

Dr. M. J. Schüller.

Solide Firmen als Vertreter erwünscht.

(195—218)

Einladung

zur
allgemeinen Versammlung der Mitglieder
bürgerl. Militär-Bequartirungs-Anstalt
in Laibach,

am 20. April 1879 Vormittag um 11 Uhr
im
grossen städtischen Rathhaus-Saale
abgehalten werden wird.

Programm

der zum Vortrage kommenden Gegenstände:

1. Jahresbericht und Rechnungsabschluss pro 1878.
2. Bericht des Revisionsausschusses.
3. Wahl eines neuen Revisionsausschusses zur Prüfung der Jahresrechnung von 1879.
4. Wahl von vier in diesem Jahre durch das Los zum Austritte bestimmten Direktions-Mitgliedern.
5. Andere allfällige besondere Anträge.

Direktion

der bürgerlichen Militär-Bequartirungs-Anstalt in Laibach.

J. N. Horak, Direktor.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.